

Αυτός ο Σκίρων ήταν πολύ παλιόπαιδο. Βίαιος, εκδικητικός και παράλογος. Για αυτό και επήγε το ξαδερφάκι του ο Θησέας και τον ξεπάστρεψε. Το 'χε παρακάνει ο Σκίρων. Ανεξέλεγκτος. Βασάνιζε τον κόσμο, όσους δηλαδή έφταναν σε αυτόν, αν κατάφερναν να περάσουν από τον άλλο τον ανισόρροπο στο Χαϊδάρι, τον Προκρούστη.

Έτσι μας τα μάθανε στο σχολειό για την Κακιά Σκάλα και τις Σκιρωνίδες πέτρες. Ωραίοι οι αρχαίοι υμών. Τα είχαν ταιριάξει όμορφα. Μετά ο κοσμάκης πίστεψε άλλα και μοιραία μπερδεύτηκε τα μάλα. Κατέφθασαν απανταχού, σχεδόν, στη γη οι μονοθεϊσμοί. Τέλος πάντων το θέμα μας δεν είναι αυτό, είναι η Κακιά Σκάλα, το πεδίο δράσης του Σκίρωνα.

Στις μέρες μας το τοπίο έχει αλλάξει καθώς στις απόκρημνες, βραχώδεις πλαγιές των Γερανιών που φτάνουν μέχρι την θάλασσα, έχουν χαραχθεί δυο εθνικές οδικές αρτηρίες και άλλες δυο σιδηροδρομικές γραμμές.

Ο εικοστός αιώνας κόμισε περισσότερες αλλαγές από όσες όλοι οι προηγούμενοι, όπως συνέβη εξάλλου σχεδόν παντού σε αυτό που αποκαλούμε πολιτισμένο κόσμο. Μολοντούτο, το συγκεκριμένο κομμάτι της Αττικής γης, έχει υποστεί τις μικρότερες. Εξάλλου οι μεγάλες παρεμβάσεις έγιναν τον 21ο αιώνα, με την διαπλάτυνση της εθνικής οδού, την διάνοιξη πέντε σηράγγων και την κατασκευή της γραμμής του προαστιακού.

